

نگار: ستاره کاظمی / هم‌میهن

گفت‌وگو با ابراهیم توفیق، درباره تحولات ۳ سال اخیر در جامعه و دانشگاه‌ها/بخش دوم و پایانی

آکادمی‌های موازی در بیرون از دانشگاه

فضای دانشگاه بهتر از سال ۸۴ نیست

اما دانشجوی مطالبه‌گر می‌تواند از آکادمی‌های موازی در بیرون دانشگاه استفاده کند

۱۳۸۸، از دی‌ماه ۱۳۹۶ به‌نظر من در یک فضا یا بازه جنبشی قرار داریم. برای همین گفتم ناجنبش به‌نظم بسنده نیست اما فضای جنبشی در تضاد با «پیشروی آرام» نیست. اصولاً من قدری مشکل دارم با کاربرد مفاهیم در مباحث مربوط به تحولاتی که در دو دهه اخیر تجربه کردیم، از جمله در گفت‌وگویی که به آن اشاره کردید. مفاهیم طوری به‌کار برده می‌شوند که انگار وقایع باید خودشان را با آنها تطبیق دهند، نه برعکس. مثلاً مفهوم انقلاب را در نظر بگیرید: انقلاب در نهایت جابه‌جایی قدرت سیاسی فهمیده می‌شود و حالا بحث می‌کنیم که آیا این خشونت‌آمیز اتفاق می‌افتد یا بدون کاربرد خشونت. این به‌نظر من نسبتی دارد با بحثی که در قسمت اول گفت‌وگو داشتیم؛ یعنی مبنا قراردادن دوره تاریخی‌ای که از نگاه من سپری شده، یعنی رویکردی که از دولت به‌عنوان تجسم منفعت عامه و از رابطه میان دولت و جامعه براساس قرارداد اجتماعی حرکت می‌کند. اگر ۱۴۰۱ را مبنا قرار دهیم، نه تعاریف از پیش معین را، آیا نمی‌توانیم بگوییم که ما عمیق‌ترین فرآیند انقلابی را در تاریخ معاصرمان

در صحبت‌هایمان چندبار به ۱۴۰۱ ارجاع دادیم. بخش دوم گفت‌وگو می‌خواهم کمی دقیق‌تر در این باره حرف بزنیم. در آن سال، اتفاقاتی مطرح بود که نشان از مقاومت‌های روزمره داشت که کسانی مثل اصف بیات و سعید مدنی درباره آن موضوعاتی را مطرح کردند و از عبارت‌هایی مثل ناجنبش یا لحظه تاریخی حرف به‌میان آوردند. شما چه اسمی روی آن می‌گذارید؟ جنبش، ناجنبش، خیزش، یا چه؟

من ممکن است از همه این اصطلاحات استفاده کنم؛ البته نه ناجنبش. برای من اتفاقات آن سال و سال‌های بعدش، یک «رخداد» است. رخداد به‌معنی وقوع امر نو، چیزی که نمی‌توان علی توضیح‌اش داد اما این به‌معنی آن نیست که پیشینه ندارد. هر رخدادی یک شرایط امکان دارد، اما براساس شرایط امکان نمی‌توان ظهورش را توضیح داد. درواقع آن اتفاقات شکافی در زمان ایجاد می‌کند؛ زمان را به ماقبل و مابعد تقسیم می‌کند و ما را وادار می‌کند که گذشته و تاریخ را نسبت به آن بازخوانی کنیم. اگر نگوییم از حوادث

«ایران دیگر هیچ‌گاه به قبل از سال ۱۴۰۱ بر نمی‌گردد.»؛ این خلاصه عقیده‌ای است که ابراهیم توفیق، جامعه‌شناس تاریخی، در بررسی

تحولات سه سال اخیر به آن می‌رسد. توفیق، این استاد اخراجی دانشگاه علامه که در این سال‌ها سعی کرده از نزدیک تحولات جامعه را رصد کند، در بخش دوم گفت‌وگوی «هم‌میهن» توفیق معتقد است، اتفاقات سال ۱۴۰۱، یک «رخداد» بود و در تحلیل، نباید آن را غایت‌محور نگاه کرد؛ چراکه رویکرد غایت‌محور، ضرورتاً دولت‌محور است، هرچقدر هم که از جامعه مدنی و ضرورت جامعه محوری حرف بزند. او در ادامه گفت‌وگو می‌گوید که فضای دانشگاه‌ها نامساعدتر از سال ۸۴ شده و اینکه چند نفر استاد اخراجی سابق را به دانشگاه برمی‌گردانند، در قاعده بازی، تغییر ایجاد نمی‌کند. به اعتقاد او، دلیل آن هم این است که مکانیسم‌های جذب از پیش تعیین‌شده و راه‌ها برای کسانی که با حضورشان شاید اینجا و آنجا فضای دیگری را ممکن کنند، چندان باز نیست؛ «بیرون دانشگاه هم آکادمی موازی را داریم که دانشجوی مطالبه‌گر و دنبال دانش، از آن استفاده می‌کند و چیزهایی با خودش می‌برد. اینکه این دانشجویان با این داشته‌ها چه می‌کنند، نیاز به مطالعه تجربی دارد.» دیروز بخش اول این گفت‌وگو در «هم‌میهن» منتشر شد و حالا بخش دوم و پایانی آن را در ادامه می‌خوانید.

الناز محمدی

دبیر گروه جامعه

پاسخ سازمان بهزیستی به گزارش «خانه توانبخشی مهر کلار»

رایگان دریافت می‌کنند.

بی‌شک به‌رغم همه تلاش‌های بخش خصوصی و دولتی در ارائه خدمات بهینه به افراد دارای معلولیت، سالمندان و بیماران روانی مزمن، این احتمال وجود دارد که محدودی از کارکنان در مراکز غیردولتی (اعم از مراقب، نیروهای تخصصی، عمومی، مسئول فنی و صاحب‌امتیاز) به‌طور سهوی یا عمدی از دستورالعمل‌های سازمان تخطی کرده و موجب بروز حوادث یا اتفاقات ناگوار شوند و این امر موجب تضییع حقوق افراد مقیم در خانه‌ها و مراکز و نیز تشویش اذهان عمومی شود. ولی آنچه به‌عنوان یک اصل مسلم تاکنون در سازمان مدنظر بوده این است که در این موارد، اولین مدعی حقوق افراد دارای معلولیت، سازمان بهزیستی بوده و هست و در صورت بروز حادثه در مراکز توانبخشی و مراقبتی، این سازمان در جایگاه متولی امور سالمندان، معلولان و بیماران روانی مزمن مقیم مراکز مذکور، همواره نسبت به احقاق حقوق مسلم آنان تلاش کرده و ضمن افزایش نظارت‌های دقیق بر مراکز (براساس دستورالعمل‌های مربوطه)،

پس از انتشار گزارشی درباره آزار و اذیت یک دختر چه دارای معلولیت در «خانه توانبخشی افراد دارای اختلال هوشی رشدی خفیف فرشتگان مهر کلار شهرستان کلاردشت»، در صفحه جامعه روزنامه «هم‌میهن»، سازمان بهزیستی، پاسخی را در این باره برای روزنامه ارسال کرده است که در ادامه می‌خوانید:

سازمان بهزیستی ضمن ابراز تأسف عمیق از اتفاق تلخ «خانه توانبخشی افراد دارای اختلال هوشی رشدی خفیف فرشتگان مهر کلار شهرستان کلاردشت»، اعلام می‌دارد که کارشناسان سازمان در حوزه‌های تخصصی و نظارتی شهرستان، استان و ستاد، به‌صورت متعهدانه، مسئولیت‌رسیدگی و نظارت بر مراکز توانبخشی مراقبتی شبانه‌روزی و خانه‌های حمایتی توانبخشی را برعهده داشته و در این خصوص و با تلاش‌های شبانه‌روزی، موفق به ارائه خدمات موثر و کارآمد به خیل عظیمی از متقاضیان (۵۹ هزار خدمت‌گیرنده شبانه‌روزی) شده‌اند. این در حالی است که بالغ بر ۱۶ هزار نفر از آنها مجهول‌الهیوه یا فاقد سرپرست موثر بوده و تمام خدمات را به‌صورت

در صورت بروز هرگونه تخطی، پیگیری و برخورد‌های قانونی لازم را حق بالمانع خود دانسته و از مراجع قانونی نیز این مهم را تا مراحل پایانی، پیگیری کرده است.

لذا به‌دنبال دریافت گزارش اولیه مبنی بر وقوع کودک‌آزاری، در خانه توانبخشی افراد دارای اختلال هوشی رشدی خفیف فرشتگان مهر کلار شهرستان کلاردشت، موضوع بلافاصله و با جدیت در دستور کار اداره کل بهزیستی قرار گرفت. پس از بررسی‌های اولیه و تأیید بروز حادثه، موضوع از سوی ریاست اداره بهزیستی کلاردشت و سرپرست اداره کل بهزیستی مازندران به دادستان شهرستان منعکس و با همکاری نزدیک دستگاه قضایی، بررسی دقیق و فوری حادثه، آغاز شد.

براساس بازبینی فیلم دوربین‌های مدار بسته و بررسی کارشناسان بهزیستی شهرستان، همچنین بازپرس محترم دادگستری، متأسفانه مواردی از ضرب‌و شتم توسط مدیرعامل موسسه، نسبت به کودک دارای معلولیت جسمی و ذهنی خفیف با نام «درسا» تأیید شد. این موضوع موجب انتقال کودک یادشده به بیمارستان کلاردشت، سپس به بیمارستان چالوس جهت درمان شد. در همین راستا، پرسنل بیمارستان کلاردشت، موضوع را به اورژانس اجتماعی ۱۲۳ گزارش دادند و بلافاصله تیمی متشکل از معاون امور توانبخشی بهزیستی استان و رئیس اداره حراست بهزیستی، جهت پیگیری موضوع و بررسی وضعیت کودک، همچنین عیادت از اوبه شهرستان کلاردشت اعزام و دستور تخلیه و جابجایی سایر مقیمان «خانه توانبخشی

افزایش عفونت‌های تنفسی

رئیس بیمارستان مرکز طبیبی کودکان تهران، از افزایش میزان مراجعه به بیمارستان به‌دلیل عفونت‌های تنفسی خبر داد. به گزارش ایسنا، روح‌الله شیرزادی درباره آخرین وضعیت افزایش بیماری‌های تنفسی در کشور گفت: «افزایش مراجعه ۲۰ تا ۳۰ درصدی نسبت به ماه‌های گذشته در بخش‌های مختلف را تجربه می‌کنیم. اگرچه افزایش میزان مراجعه را تجربه می‌کنیم اما آمار و ارقام در ارتباط با آنفلوآنزا و کروناویروس، تا به این لحظه نگران‌کننده نیست.» او همچنین به مردم توصیه کرد: «اگرچه تزریق واکسن آنفلوآنزا برای تمام افراد جامعه توصیه می‌شود اما افراد دارای بیماری‌های زمینه‌ای، بیماری‌های قلبی و عروقی، افراد دارای سابقه پیوند کلیه، مبتلایان به بیماری‌های ریوی پیش‌رونده، زنان باردار و سالمندان بالای ۶۰ سال باید به‌طور حتم واکسن دریافت کنند تا از شدت بیماری و بستری‌شدن آنها در بخش مراقبت‌های ویژه، هنگام ابتلا به آنفلوآنزا جلوگیری شود.»

احتمال کمبود اقلام دارویی

رئیس سازمان غذا و دارو از احتمال کمبود برخی اقلام دارویی و شیرخشک در ماه‌های آینده به‌دلیل تخصیص ناکافی ارز دولتی و اختلال در انتقال منابع مالی به خارج از کشور عنوان کرد؛ عواملی که به گفته او موجب کاهش نقدینگی شرکت‌ها و شکل‌گیری بدهی‌های فزاینده در این حوزه شده است. به گفته او، دانشگاه‌های علوم پزشکی نیز تحت‌تأثیر این شرایط با انباشت بدهی‌های قابل‌توجه مواجه شده‌اند و این موضوع مدیریت زنجیره تأمین را با چالش رویه‌رو کرده است. پیرصالحی مدیریت مصرف منطقی دارو را یکی از محورهای اصلی کنترل بحران دانست و تأکید کرد: «مصرف غیرضروری، به‌ویژه در حوزه آنتی‌بیوتیک‌ها، علاوه بر تشدید مقاومت میکروبی، بار مالی مضاعفی بر نظام سلامت تحمیل می‌کند.»

وعده بازگشت هنرمندان زن

به گفته معاون رئیس‌جمهور در امور زنان و خانواده، پیگیری‌هایی برای فعالیت دوباره هنرمندان زن در حال انجام است، در مورد هنرمندان زن خارج از کشور هم منعی برای این موضوع وجود ندارد و آنان می‌توانند به کشورشان بازگردند. به گزارش ایرنا، معاون رئیس‌جمهور در امور زنان و خانواده در خصوص امکان بازگشت به‌کار برخی هنرمندان زن در داخل و بازگشت هنرمندان زن خارج از کشور گفت: «در دولت چهاردهم از ابتدا ما در کنار وزارت ارشاد برای حل این موضوع بودیم، وزارت ارشاد به‌صورت تخصصی در حال کار در این زمینه است و تمام بازگشت به‌کار برای زنان و مردان، نه‌فقط در عرصه بازیگری، بلکه در حوزه موسیقی و در حوزه‌های مختلف در حال انجام است و بخش قابل‌توجهی بازگشته‌اند.»

بازتاب